

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autorka: Dagmar Burešová

Název: T. J. Sokol Horní Jelení

Bakalářská práce se člení na dvě hlavní části. V první autorka popisuje dějiny Sokola jako takového. V druhé části se pak věnuje již přímo místní organizaci v Horním Jelení.

Nejprve bych se věnoval koncepci práce. Dílo má 83 stran, což považuji pro bakalářskou práci za naddimenzované, a to naprosto zbytečně. Nepřiměřený rozsah značně ztěžuje práci s textem. Víím, že autorka postupovala podle zadání, nicméně celou první část práce považuji za nefunkční a zcela zbytečnou. V práci by samozřejmě měl být přítomen nějaký stručný přehled a definice toho, co je, resp. v našich národních dějinách byl Sokol. Takovéto pojednání, které již z principu nemůže být ničím jiným než jen pouhou kompilací literatury, by mělo pouze uvozovat téma. Místo toho v této práci zabírá celou jednu polovinu díla, což absolutně postrádá smysl. Text navíc nijak neplní kontextuální účel pro část druhou. Ta je zcela solitérní a téměř nijak na jednotlivé části pojednání o Sokolu jako celku neodkazuje. Pokud autorka řešila nedostatek stránek textu pro samotné jádro práce, měla postupovat jiným způsobem. Problematiku Sokola v Horním Jelení lze rozšířit o oblast spolkového života jako takového, nebo geograficky na okolní obce, kde možná jednoty Sokola také existovaly.

Nyní k samotné práci. Stylistiku a pravopis nemá autorka špatný. Práce se čte dobře. Bohužel je však celé dílo (resp. jeho druhá část) psáno doslova kronikářským způsobem. Rok od roku dále. Kdyby alespoň autorka druhou část členila nějak systematictěji. Nebo kdyby alespoň práci pojala tak, že vedle chronologické linie by ještě věnovala pozornost nějakým systémovým jevům. Nic z toho jsem bohužel nezaznamenal.

Na straně druhé oceňuji přítomnost koláčového grafu na str. 46. Je však osamělou vlaštvou. Zajímavým doplňkem práce jsou pak rozhovory s některými členy jednoty. I zde se však nemohu ubránit kritice. Nechápu smysl těchto rozhovorů pro syntézu dějin Sokola v Horním Jelení. Pokud jde o pokus o statistické šetření, pak mi chybí jeho provázání s obsahem dějinné syntézy. Pokud mělo jít o pokus o prosopografii nebo o orální historii, tak autorka totálně nezvládla metodologii ani citaci tohoto pramene. Myslím proto, že statistická část neplní v práci žádnou roli a naopak v konečném důsledku opět práci škodí.

Závěr:

Autorka zpracování práce věnovala viditelné úsilí, které, soudě podle kvantity, nebylo malé. Autorka však velmi slabě zvládla metodologii historické práce a vytvořila povrchní, nekvalitní a nepromyšlené dílo, jež stojí na samé kvalitativní hraně. Nicméně jedná se o bakalářskou práci, a proto na dílo hledím shovívavě. Ačkoliv jím nejsem příliš nadšen, doporučuji jej k obhajobě a těším se na autorčiny reakce.

V Pardubicích a Hradci Králové dne 24. května 2020

doc. Mgr. Petr Grulich, Ph.D.